Subota, 28.07.2012.g.

U četvrtak sam plakao na misi. JER SAM PONOVNO "VIDIO" BOGA,

GOSPODINA. U JEDNOJ ŽIVOTNOJ SITUACIJI.

Taj dan je bio spomendan SVETIH JOAKIMA I ANE, RODITELJA

PRESVETE DJEVICE MARIJE.

Prvo me ražalostila jedna spoznaja o našoj ljudskoj slabovjernosti.

Poznajem nekoliko dragih Ana i Anica kojima je taj dan bio imendan.

Ali, ih nisam vidio na misi. ONA, MENI NAJVAŽNIJA, JE BILA

TAMO. ALI DRUGE DRAGE ANE I ANICE NISU BILE.

A ONA, PO KOJOJ SU DOBILE IME, KOJA IM JE KRSNA

ZAŠTITNICA, KOJA JE NJIHOVA OSOBNA ZAŠTITNICA, BILA JE

TAMO I ČEKALA IH JE DA ZAJEDNO PROSLAVE TAJ DAN

NAJVEĆOM MOLITVOM, SVETOM MISOM, I ŽIVIM GOSPODINOM

ISUSOM KRISTOM KOJI JE TAMO BIO PRISUTAN.

A DA NE GOVORIM O ANĐELIMA I SVETIMA KOJI SE S NEBA

SPUŠTAJU PRILIKOM PRETVORBE I DOLASKA ŽIVOGA

GOSPODINA.

VJERUJMO, DRAGI LJUDI, DA SE NA

SVAKOJ MISI, OSIM ŽIVOG

GOSPODINA, MEĐU NAS SPUŠTAJU I

DRAGI SVECI I BLAŽENICI. VJERUJMO!

I MNOGI DRUGI, PRILIKOM SVOJIH IMENDANA, NE OSJEĆAJU

POTREBU DA TAJ DAN DOĐU NA MISU I ZAHVALE, KROZ TU

NAJVEĆU NAŠU MOLITVU, I SVOJEM SVETOM ZAŠTITNIKU, I

DRAGOM GOSPODINU NA ROĐENJU, KRŠTENJU I SVEMU ŠTO IM

JE DAO U ŽIVOTU.

A POSEBNO DA IM ZAHVALE ZA NADU

VJEČNOGA ŽIVOTA.

I tako, u tom sjetnom razmišljanju, slušao sam riječi našeg dragog

župnika.

A KADA JE ISPRIČAO JEDNU ISTINITU PRIČU, POTEKLE SU MI

SUZE. JER SAM PONOVNO "VIDIO" ŽIVOGA GOSPODINA MEĐU

NAMA.

A ZATO ŠTO SAM PONOVNO ČUO ZA DVOJE LJUDI KOJE VIŠE

NITKO NE MORA UVJERAVATI U TO DA POSTOJI ŽIVI

GOSPODIN BOG. ONI TO ZNAJU. ONI SU GA VIDJELI I VIDE

GA SVAKI DAN KADA POGLEDAJU SVOJE DIJETE.

A DA O TOJ SAMOZATAJNOJ, PRESVETOJ, DJEVICI MARIJI I NE

GOVORIM.

ZA NJU UVIJEK IMAM OSJEĆAJ DA JE "TU NEGDJE". KADA GOD

TREBA.

I tako, u uvodnoj riječi, dotaknuo se naš dragi župnik i Joakima. Da je

danas i njegov spomendan. Da je to rijetko ime tu kod nas ali da on zna

jednog Joakima koje mu je sada nekih godinu dana života.

Da je tako negdje prošle godine u to vrijeme krstio jedno malo dijete

kojemu su roditelji dali ime Joakim. I da ga je to malo iznenadilo, ime je

prekrasno ali kod nas nije uobičajeno.

Pa je upitao roditelje (**krenule su mi suze)** da kako su se odlučili za to

ime.

I vidio je da im je bilo malo neugodno. I susjedi su ih pitali zašto su mu

dali to srpsko ime.

A primijetio je dragi župnik i suze u očima roditeljima.

Ispričali su mu da su 5 godina pokušavali dobiti dijete. I da su onda otišli

u Svetište Majke Božje Bistričke, na hodočašće.

A tamo je jedan svećenik održao nadahnutu propovijed upravo o Svetom

Joakimu. Da ih je to jako dirnulo i da su se onda ispovjedili,

pričestili i zavjetovali dragoj MAJCI BOŽJOJ I NJEZINOM OCU,

SVETOM JOAKIMU, I DA SU IH ZAMOLILI DA IM POMOGNU DA

IH GOSPODIN OBDARI JEDNIM DJETETOM.

I TAKO, KADA JE MOLITVA ISKRENA, OD SRCA, IZ DUŠE, U

POTREBI, TADA JU GOSPODIN ISPUNI I PRIJE NEGO GA

ZAMOLIMO.

TAKO JE BILO I SADA. ŽENA JE ODMAH ZAČELA I ZA GODINU

DANA JE DIJETE IŠLO NA KRŠTENJE.

A DRAGI RODITELJI SU, IZ ZAHVALNOSTI I POŠTOVANJA, DALI

DJETETU IME ONOGA KOJI IM JE KOD GOSPODINA I IZMOLIO

TU MILOST, JOAKIM, PO SVETOM JOAKIMU.

Ne znam da li su taj dan bili ti roditelji na misi. Možda i nisu. Vremenite i

druge životne brige znaju nas ponekad odvući od Gospodina.

No, oni u svojem srcu NJEGA nose. I DJEVICU MARIJU I SVETOG

JOAKIMA.

I VIDE IH UVIJEK KADA POGLEDAJU SVOJE DIJETE.

HVALA TI GOSPODINE ŠTO SI IZABRAO

SVETOG JOAKIMA I SVETU ANU ZA

RODITELJE SVOJE MAJČICE I DAO NAM

TAKO PRILIKU DA SE PO NJIHOVOM

ZAGOVORU OSLOBAĐAMO OD SVOJIH

GRIJEHA I ŽIVIMO TVOJU SVETU

VOLJU ZA SVE NAS.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI I NJEZINIM RODITELJIMA

JOAKIMU I ANI.